

Arrest

nr. 154 250 van 12 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 april 2013 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 april 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 mei 2013 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 augustus 2015.

Gelet op de beschikking van 1 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 april 2013 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 april 2013.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij werd gemachtigd of toegelaten tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk. De verzoekende partij lijkt bijgevolg geen actueel belang te hebben bij de handhaving van haar beroep.”

2.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. Op 17 augustus 2015 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 22 september 2015, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 10 augustus 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“VzP stelt een vraag tot horen te hebben ingediend, omdat er rolrecht werd betaald. VzP stelt dat het verzoekschrift “toendertijd” wel diende te worden ingediend. Gezien het verblijf van onbeperkte duur, moet het rolrecht nu door VwP worden betaald.”

2.4. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat de verzoekende partij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

2.5. Daargelaten de vraag of het betoog ter terechtzitting van aard is om afbreuk te kunnen doen aan de vaststelling in de beschikking dat de verzoekende partij niet over het wettelijk vereiste belang bij het voorliggende beroep beschikt, is de Raad van oordeel dat het rolrecht niet verhaald kan worden op de verwerende partij. Er dient vooreerst op te worden gewezen dat de verzoekende partij zich ter terechtzitting ter ondersteuning van zijn belang louter baseert op de overtuiging dat het rolrecht niet te haren laste kan komen, wat geen voordeel inhoudt dat verbonden is met het doen verdwijnen van de bestreden handeling uit het rechtsverkeer en derhalve niet kan worden beschouwd als een rechtstreeks belang. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een annulatieberoep in te stellen tegen de bestreden beslissing, maar er ook voor opteerde de uitkomst van deze

beroepsprocedure niet af te wachten en reeds op 12 juni 2014 een gezinsherenigingsaanvraag te richten tot de verwerende partij. De verzoekende partij heeft derhalve door zijn eigen handelen – met name het initiëren van een nieuwe verblijfsaanvraag, hoewel er nog geen uitspraak werd gevelde in de hangende beroepsprocedure – de grond waarop werd vastgesteld dat zij het wettelijk vereiste belang ontbeert bij huidig beroep, namelijk omdat zij is *“gemachtigd of toegelaten tot een verblijf van onbeperkte duur”*, mogelijk gemaakt.

De Raad ziet niet in waarom het rolrecht zou dienen te worden verhaald op de verwerende partij die er slechts toe gehouden is deze kosten ten laste te nemen in geval van een vernietiging of intrekking van de bestreden beslissing.

Gelet op bovenstaande dient de Raad op te merken dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven, namelijk dat zij geen belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, daar zij gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van onbeperkte duur. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET